JAKPAK JE DNES U NÃ•S DOMA? 13. - 19. 2.

NedÄ›le, 12 Âºnor 2012

Víte, jak bylo dnes u nás? U nás byly Ä•tyÅ™i pod nulou a u vás bylo minus tÅ™icet. Je to celé pÅ™eházené... Kamarád teÄ• byl v AntartktidÄ›, kde je Ä•eská výzkumná stanice pÅ™ímo ve vnitrozemí a mejloval mi odtamtud - Å¾e prý prší!!!! To p tam nikdo nezaÅ¾il. Tak nevím, co se to s tím svÄ›tem dÄ›je... Ale musím vám napsat, Å¾e tady právÄ› máme Yukon Quest.

Yukon Quest - 1000 mílí mezi Fairbanksem na Aljašce a Whitehorsem na Yukonu. Nejtvrdší závod svÄ›ta. Ale nikdy ho ještÄ› nejel ÄŒech, aÅ¾ letos. Poprvé v celé dobÄ› trvání tohoto závodum, a jede za ÄŒeskou republiku Å¾ena, moje dávná kamarádka, Misha Pedersen. Je pÅ¯vodnÄ› z Prahy a teÄ• pracuje jako pomocník u psÅ¯ Verna Haltera ve Willow na Aljašce. Ze zaÄ•átku to všechno vypadalo velice slibnÄ›, jela v první desítce... ale pak se jí vyvlékl z harnesu jeden pes a utekl neznámo kam. Bylo to hned nato, co sjela 1020 metrÅ¯ vysoký Rosebud. Bez psa nemohla pokraÄ•ovat, mohla jen sedÄ›t, Ä•ekat a zoufat. Myslím, Å¾e to i oplakala. Její velký sen! Míjeli ji závodníci, kteÅ™í by pÅ¯vodnÄ› daleko za ní. UÅ¾ si myslela, Å¾e je všechno ztracené. Jaká to byla úleva, kdyÅ¾ po deseti hodinách marného Ä•ekání psa pÅ™ivezl masher, který jel jiný, kratší závod -Yukon Quest 300. Našel ho nahoÅ™e na Rosebudu a zapÅ™áhl do vlastního týmu. Pes uÅ¾ ale byl pro ní uÅ¾ nepouÅ¾itelný, byl velice unavený.. Z pÅ™íštanice, kde se mohli ponechávat psi, uÅ¾ jela bez nÄ›j. Do Dawsonu pÅ™ijela na 16. místÄ›. Bylo právÄ› tÄ›snÄ› po setmÄ›ní, vítal hlouÄ•ek dawsonskych nadšencÅ¯. Mezi mimi pochopitelnÄ› Kennedy a já. Obrátila jsem se zrovna na Kennedyho a na nÄ›co se ho Ä•esky ptala. Místo manÅ¾ela mi ale odpovÄ›dÄ›l cizí Å¾enský hlas: "Vy jste Mývala?" Byla to M maminka z Prahy, která ji celou cestu provázela.

Ve svých 67 letech se vydala na Aljašku, pomoci své dceÅ™i pÅ™i závodÄ›. Netušila ovšem, Å¾e b spát v náklaÄ•áku, krmit psy, Å¾e se prostÄ› na Questu z ní stane handler ... pomocník u psÅ¯. Jeli jsme ještÄ› s Mishou do kempu, kde mÄ›li všichni závodníci ponechané psy, ale na nÄ›jaké povídání opravdu nebyl Ä•as. Jen mi vysvÄ›tlila, co se stalo s tou nezbednou Ä•ubiÄ•kou a my jsme se ji tam dál nepletli. StejnÄ› byla pÅ™íliš unavená a jediné, co potÅ™ebovala, byla tepla voda ve vanÄ› a postel. Druhý den odpoledne jsme se s ní jeli rozlouÄ•it a popÅ™át jí šÅ¥astnou cestu. Na kempu Ä•íslo 5 uÅ¾ visela Ä•eská vlajka. Psi se spokojenÄ› váleli v nachystané slámÄ› a Misha mÄ›la postavený stan vedle nich, i kdyÅ¾ v hotelu mÄ›la svÅ¯j pokoj. Zrovna se probudila a zaÄ•ala hned bÄ›hat kolem psÅ¯ a jejich krmení. PÅ™i tom jsme povídaly. Ptala jsem se jí hlavnÄ›, kdo je její sponsor pÅ™i tomhle závodÄ›. "VlastnÄ› skoro matÄ•ina sestra v Austrálii nechala udÄ›lat triÄ•ka s mým jménem a prodávala je tam mezi krajany." Z ÄŒeské republiky nedostala nic. Divné, Å¾e? Na to, Å¾e ji representovala... Ano, Å¾ije a pracuje teÄ• na Aljašce. Ale kolik hokejistÅ¯ Å¾ nÄ›kde jinde a ani nesportují pod barvama ÄŒeské republiky? OdjíÅ¾dÄ›la druhý den v pÅ¯l osmé ráno. "To je na mne mo brzo", zanaÅ™íkala jsem. "Na mne taky", odpovÄ›dÄ›la stejnÄ› nešÅ¥astnÄ›. UdÄ›laly jsme pár fotek pod vlajkou a rozlouÄ•ily se. A teÄ• uÅ¾ zase sedím nad kompem a hledám její jméno. Vyjela v sobotu brzo ráno. PÅ™ed sebou má nejvÄ›tší kopec - Salomon dome. DrÅ¾te jí, prosím, se mnou paleÄ•ky! A pokud byste chtÄ›li vÄ›dÄ›t, kde právÄ› je, klik si... Yukonská Alena - které je na rozdíl od vás venku teplo :-)))